

е спокойно и добръ . . . Вие тогава ме забравихте и мене ми бѣше отначало мъчно и обидно . . . Но азъ бѣхъ за васъ едно отъ стѣпалата, по които вие се качихте на бащиния си прѣстолъ. Така е, единъ помага другиму, втори поддържа трети и т. н.; въ това се сѣстои цѣлиятъ животъ . .

— Благодаря, Незабравима, и прощавай! . . . казалъ замислено кралътъ и бутналъ коня си.

На другиятъ день кралътъ заповѣдалъ да доведатъ внучката на своята Незабравима. Тя била възпитана и отгледана въ царскитѣ палати.

Снѣгъ.

